maaske Ret i, at Spøgelset ikke er til at mane ned. Men hvorfor vender Lægen sig særlig mod Gaardmandsstanden, er Faren større der end i andre Samfundslag? Det kan jo ikke være andet, end i Gaardmandshjem, hvor der gaar flere Døtre, maa man se at hjælpe dem til ved Selverhverv at sikre sig Udkommet, for man tør ikke helt stole paa, at en af Landets ægte Sønner tilbyder dem et Hjem. Jeg kan ikke forstaa andet, end at det maa være enhver Fars og Mors Pligt at hjælpe sine Døtre saavel som sine Sønner frem til de Stillinger, hvor de har Lyst og Evne til at udrette et Arbejde, og jo dygtigere og selvstændigere de bliver, des sikrere kan man vel være paa, at den Mand, som maaske en Gang tilbyder dem Ægteskab, maa være blandt Landets gode Sønner. At opdrage mine Døtre til Gaardkoner kunde aldrig falde mig ind, de kunde maaske blive Huskoner, Lægekoner eller aldrig gifte sig; men har de en Gang forstaaet gennem Arbejde at skaffe sig en selvstændig Stilling, vil de vel ogsaa kunne dygtiggøre sig til at udføre en Hustrus, Moders og Madmoders Gerning, selv om de en Tid i deres Pigedage har haft selvstændigt Erhverv. Forresten vilde jeg synes, at netop Gaardmandens Døtre bliver fra Barndommen af vant til at tage fat paa alt Arbejde i Hus, Have, Mark og Stald, saa hun vil aldrig komme til at staa saa fremmed og hjælpeløs, om hun i en modnere Alder bliver Gaardkone. Jeg tror, Faren kan være ligesaa stor i andre Lag af Samfundet, som for Eksempel Embedsstanden og Haandværkerstanden; men galt kan det dog aldrig være at hjælpe sine Døtre til at ernære sig af eget Arbejde.

En Gaardkone.

„Være noget".

—o—

I „Kvinden og Samfundet" udtaler „En Landlæge" sin Beklagelse over, at de unge Piger paa Landet absolut vil „være noget" i Stedet for at uddanne sig til Bønderkoner.

Han slutter med at sige: „Dette noget", som de fleste dog forlader den Dag, da deres unge Hjerter vindes af en af „Landets" unge Sønner."

Men naar de unge Kvinder forlader „dette noget" i det Øjeblik, de faar et Hjem, kan Ulykken dog ikke være saa stor, som „En Landlæge" mener. Enhver Gennemsnitskvinde kan ret snart sætte sig ind i en Husførelse, som ikke kan være hende helt fremmed, naar hun er opvokset i et lignende Hjem, som det hun selv skal danne.

Man regner jo med, at ca. 100,000 af Danmarks Kvinder — med eller mod deres Vilje — maa leve uden Ægteskab, dels paa Grund af det store Overskud af Kvinder, og dels fordi alle Mænd ikke gifter sig. Vilde det da ikke være taabeligt, om alle unge Piger kun satte sig det ene Maal: at blive gift?

Selverhvervende Kvinde.

Hvad skal vi Mandfolk stille op?

—o—

Jeg skal vel vogte mig for at røre ved det f. T. brændende Spørgsmaal: Kvindens politiske Valgret. Det vilde være at stikke Haanden i en Hvepserede, navnlig naar man er kættersk nok til at mene, at vi herhjemme i dette Spørgsmaal burde tage Lære af andre, f. Eks. Englænderne, i Stedet for at søge at blive Bannerførere for Nationerne ved med ét Slag at indføre almindelig Valgret for *alle* Kvinder. Men ved at læse Hr. Ahrent Otterstrøms naive Indlæg med ovenstaaende Titel, spørger jeg uvilkaarligt, hvad er dog det for en ung Mand? Hvilke Mandfolkekredse mon han har bevæget sig i, naar han tør vove at skrive, at Vagabonduvæsenet og Drikkeriet hører til Mændenes *Privilegier?!* For det første er Vagabonduvæsenet ikke ejendommeligt alene for Mænd — (husk f. Eks. Karen Spidsmus) —, og for det andet: Mon ikke den store Hob af løsagtige Kvinder, som nu siden Oktoberlovens Gennemførelse med større og større Frækhed driver deres Spil og hvert Øjeblik i Forening med deres Alfonser letter deres Ofres Lommer, retteligt bør henregnes til kvindelige Vagabondnaturer? Det er jo væsentligst deres Ulyst til Arbejde i Forbindelse med Letsind og moralsk Holdningsløshed, som har ført og fører disse Væsener dybere og dybere ned i Søet.

Og saa Drikkeriet? Aner mon Hr. Ahrent Otterstrøm det mindste om, hvor meget Drikkeriet florerer i Kvindeverdenen? Aabenbart ikke, thi saa kunde han ikke fremstille Sagen, som om kun Manden drikker, medens Kvinden har Hvervet at slaa Prop i Flasken.

Nej, lad os bare være Mennesker og se sundt og naturligt paa Forholdene, saa falder man ikke paa at kalde Vagabondering og Drikkeri for Mandfolke*privilegier*. De er Fællesejendom for begge Køn, og ethvert normalt tænkende Mandfolk vil række Kvinden Haanden, for at de i Forening kan bekæmpe disse Samfundsonder.

Axel Halvorsen.

„Singalwatte"
(Ceylon Have The)
Højeste Udmærkelse her i Landet
Importeret af
IVERSEN & LARSEN
32

Marie Steffensens Skole
(Kristine Olsen)
Helgolandsgade 11³. Telf. Vest. 2737.
Snitmønstertegning, Tilskæring og Kjolesyning.
Nye Kursus begynder 1. April. 36

C. KRÜGERS TAPETFABRIK
Kgl. Hof Tapetfabrik
Nørregade 6 Telefon 3399
ved Frue Kirke » 6638

LINOLEUM
EM. MEYER
Jorcks Passage
Telefon 1495